

Työ- ja elinkeinoministeriö

Lausuntopalvelu

Viite: lausuntopyyntönnö 18.12.2024 (lausuntopalvelu)

ARVIOMUISTIO JAKELUASEMIEN TEKNISTÄ TURVALLISUUTTA KOSKEVIEN SÄÄDÖSTEN MUUTOSTARPEISTA (11.11.2024) VN/12126/2020

Työ- ja elinkeinoministeriön pyydettyä lausuntoamme otsikossa mainitusta arviomuistiosta Öljy- ja kaasutekniikka ry ja allekirjoittaneet jakeluyhtiöt esittävät lausuntonaan seuraavaa.

1 Yleistä

Lähtökohdiltaan muistiossa esitetään sinänsä oikea tavoite, jonka kärjeksi on nostettu jakeluasemien maanpäällisten säiliöiden (tark. oikeastaan erittäin helposti syttyvien ja helposti syttyvien ”bensiniiluokan” säiliöiden) mahdollistaminen jakeluasemilla ja niitä koskevat turvallisuusvaatimukset. Maanpäällisiä keskittislesäiliöitä (dieselpolttoaine) on käytetty jo pitkän aikaa jakeluasemilla voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Lisäksi päivitettäisiin vanhentuneet ja päällekkäiset tekniset turvallisuusvaatimukset jakeluasemien osalta.

Uudistus edellyttää voimassa olevan KTM:n jakeluasemapäätöksen (415/1998) kumoamista. Toimialan lausunnossaan 23.10.2023 TEM:lle esittämää ensisijaista lähestymistapaa eli erillisen jakeluasemia koskevan uuden valtioneuvoston asetuksen säätämistä ei ole otettu huomioon, vaikka tälle oli lausunnossamme esitetty painavat perustelut. Sen sijaan TEM esittää edelleen jakeluasemia koskevien säännösten sisällyttämistä vaarallisten kemikaalien teollisen käsittelyn ja varastoinnin turvallisuusvaatimuksista annettuun valtioneuvoston asetukseen (*turvallisuusvaatimusasetus* 856/2012).

Lisäksi arviomuistiossa käsitellään ns. valvonta-asetuksen muutostarvetta koskien jakeluasematoiminnan nykyistä ilmoituksenvaraisuutta.

Toimiala pitää edelleen perusteltuna jakeluasematoiminnan luonne ja jakeluasemien teknisten järjestelmien standardinomaisuus ja toimipisteiden lukumäärä huomioon ottaen, että jakeluasemien teknisestä turvallisuudesta säädettäisiin erikseen omassa valtioneuvoston asetuksessa. Toimialan esittämää perusteltua kantaa ei ole otettu valmistelussa lainkaan huomioon.

Toiminnan ilmoituksenvaraisuus on myös samalla perusteella perusteltua säilyttää entisessä laajuudessaan. Arviomuistiosta ei riittävän selvästi ilmene, että lainsäädännön (turvallisuusvaatimusasetus) ”tuotantolaitos” –yläkäsitteestä huolimatta jakeluasema on vähittäiskaupan yleisölle avoin yksikkö, jonka erityisolosuhteet taajama- ja liikennenympäristössä on otettava huomioon uudistettavissa säädöksissä. Jakeluasema ei ole erilleen suljetulle alueelle sijoitettu tuotantolaitos sanan varsinaisessa merkityksessä, vaan yleisölle avoin kauppapaikka.

Muutostarpeiden arvioinnista puuttuu myös kokonaan jakeluasemia koskevien säädöksiä kansainvälinen / EU-tason vertailu, tai sellaisesta ei ainakaan ole esitetty muistiossa mitään tietoa.

Jakeluasematoiminnan yksityiskohtaiset tekniset vaatimukset on seikkaperäisesti esitetty kansallisessa jakeluasemastandardissa SFS 3352, jonka kokonaisuudistus on parhaillaan lausuntokierroksella. Jakeluasemien rakentamisessa käytetään eurooppalaisten SFS-EN-standardien mukaisia järjestelmiä, laitteita ja komponentteja, joihin kansallisessa standardissa viitataan. Tämä kokonaisuus ja erityisesti kansallinen, erittäin vaativa jakeluasemastandardi huomioon ottaen itsenäinen jakeluasemia koskeva valtioneuvoston asetus olisi täysin perusteltu eikä sellaisenaan lisäisi hallinnollista taakkaa. Toimialan esittämä säädös rakenne olisi myös linjassa ympäristönsuojelulain nojalla uudistetun jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksia koskevan valtioneuvoston asetuksen (314/2020) kanssa. Jakeluasemia eri hallinnonaloilla koskevien säädösten soveltamisalojen tulisi muutenkin olla yhtenevät.

Jakeluasemien polttoaineiden jakelujärjestelmä ei ole Suomessa paineellinen, joten viittaus painelaitteisiin on aiheeton jakeluasemien osalta ja antaa väärän käsityksen tekniikasta. Jakeluasemajärjestelmät ovat painelaitedirektiivin soveltamisalan ulkopuolella.

Arviomuistion viittaukset voimassa olevien jakeluasemien olosuhdevaatimusten mahdolliseen ristiriitaisuuteen yhteisölainsäädännön kanssa ovat harhaanjohtavia. Kaikki jakeluasemia koskevat EU-direktiivien edellyttämät normit on viety kansalliseen lainsäädäntöön ja pantu täytäntöön. Näistä tärkeimmät koskevat ilmansuojelun alaa (VOC Stage I ja VOC Stage II – direktiivit) ja räjähdysvaarallisia tiloja koskevat laite- ja olosuhdedirektiivit (ATEX). Viittaus ”muihin EU-säädöksiin” on täysin epämääräinen. Myös yhteisölainsäädännön perusteella mandatoitujen standardien on vahvistettu ja käytössä yhteisön jäsenmaissa Suomi mukaan lukien.

Jakeluasemilla on Suomessa ympäristönsuojelun hallinnonalan (VNA 314/2020) säädöksillä ja jakeluasemastandardin SFS 3352 vaatimuksilla viety myös maaperän- ja vesiensuojeluratkaisut selvästi pidemmälle kuin muissa EU-maissa. Säädöstaakkaa ei tule missään tapauksessa enää lisätä.

Toistaiseksi sidosryhmien kuuleminen ei ole toteutunut. Arviomuistiota laadittaessa on kuultu vain hallinnon edustajia. Muistiossa on otettu itsestään selvänä lähtökohta, että jakeluasemia koskevat säännökset sisällytetään teollisen mittakaavan mukaiseen käsittelyä ja varastointia koskevaan turvallisuusvaatimusasetukseen 856/2012. Muita vaihtoehtoja ei ole edes pohdittu saati esitetty. Vuoropuhelu asiantuntijoiden ja alan toimijoiden kanssa on puuttunut kokonaan.

Esitetyn lähestymistavan perusteluina on käytetty mm. sitä, että ikään kuin uutena menettelytapana sillä mahdollistettaisiin maanpäälliset säiliöt, vaikka ne ovat kuitenkin tälläkin hetkellä etenkin keskittiselaaduille (ja erityistapauksissa kuten veneasemilla myös moottoribensiinille) vakiintunut ja standardoitu käytäntö. Jakeluasemia koskevat tekniset laite- ja turvallisuusratkaisut on kuvattu jakeluasemastandardissa SFS 3352 (jo kymmeniä vuosia), joten niiden kirjoittaminen valtioneuvoston asetukseen ei ole tarkoituksenmukaista. Myös maanpäällisten bensiinisäiliöiden turvallisuusvaatimukset on käsitelty ennakoivasti jo vuonna 2020 jakeluasemastandardiin lisätyssä liitteessä C, jonka valmistelussa myös TEM oli aktiivisesti mukana.

Muistiossa mainittuja ”päällekkäisiä” teknisiä turvallisuusvaatimuksia ei ole yksilöity. Sen sijaan asetus 856/2012 sisältää lukuisia teollisen mittakaavan turvallisuusratkaisuja, jotka olisivat kokonaan uusia taikka mittakaavaltaan jakeluasemille soveltumattomia.

2 Arvioitavat muutokset

Arvioitavia muutoksia on muistiossa käsitelty melko pintapuolisesti ja osin myös virheellisesti.

Kohdassa muutostarpeina käsitellään kategorisesti maanpäällisiä säiliöitä koskevien turvallisuusvaatimusten lisäämistä turvallisuusvaatimusasetukseen, kun kyse ja muutostarve on vain erittäin helposti syttyvien ja helposti syttyviä tuotteita (moottoribensiini ja korkeaseosetanoli) koskevien maanpäällisten säiliöiden vaatimuksista. Voimassa olevakaan lainsäädäntö ei estä dieselpolttonesteiden varastointia maanpäällisissä säiliöissä jakeluasemilla, vaan tämä on vallitseva käytäntö erityisesti raskaan liikenteen jakeluasemien kohdalla. Käytännössä raskaan liikenteen jakeluasemat perustuvat nykyisinkin nimenomaan maanpäällisiin säiliöihin täysin säädösten mukaisesti.

Kohdassa mainitaan puutteena myös yksityisien kooltaan pienten polttoaineiden jakelupisteiden turvallisuutta koskevat vaatimukset. Näiden osalta on syytä todeta, etteivät tällaiset laitokset ole varsinaisia määritelmän mukaisia jakeluasemia, joten niiden osalta uusien säännösten tarvetta on tässä yhteydessä syytä painavasti harkita, jotta hallinnollista taakkaa ei uusilla säädöksillä tarpeettomasti lisätä. Myös YSL:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa 314/2020 rajataan kokonaistilavuudeltaan alle 10 m³ jakelupaikat asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Säädösten tulisi olla soveltamisaloiltaan yhdenmukaiset.

Muistion 2. sivulla oleva viittaus painelaitelainsäädäntöön on virheellinen, koska jakeluasemilla ei käytetä ylipaineeseen perustuvia polttoaineen siirtojärjestelmiä eikä niitä käsitellä myöskään jakeluasemastandardissa SFS 3352. Painelaitedirektiiviä ei sovelleta jakeluasemiin.

Valvonta-asetuksen (685/2015) muuttamisen tarve siten, että jakeluasemilla tapahtuva kemikaalien käsittelyä ja varastointia ei enää lähtökohtaisesti määriteltäisi vähäiseksi teolliseksi käsittelyksi ja varastoinniksi, ei ole perusteltu.

Nykyinen jakeluasemien valvontamalli perustuu nimenomaan siihen, että jakeluasema on standardinomainen laitos eikä sellaisena edellytä raskaampaa hallintomenettelyä tai tarkastelua varastoitavien kemikaalien määriin perustuen.

Toiminnan luvanvaraisuuden määräytymisen muuttaminen perustumaan varastoitavien kemikaalien määriin lisäisi hallinnollista taakkaa eikä ole kannatettavaa.

Ilmoituksenvaraisuus olisi näin ollen säilytettävä kategorisesti. Sen sijaan olisi tarkoituksenmukaista ja perusteltua, että jakelupiste osana luvanvaraista tuotantolaitosta käsiteltäisiin kyseisen tuotantolaitoksen luvituksen yhteydessä.

Perusteeton jakeluasemien luvanvaraisuuden lisääminen olisi käsityksemme mukaan myös selkeässä ristiriidassa hallitusohjelman kirjausten kanssa, joilla pyritään hallinnollisen taakan keventämiseen. YSL:n nojalla jakeluasemia käsitellään kirjaamismenettelyssä, ellei kyseessä ole tärkeälle pohjavesialueelle sijoitettava jakeluasema. Tällä hetkellä Tukes valvoo nyt puheena olevan lainsäädännön perusteella noin 940 muuta kohdetta ja pelastuslaitoksilla on valvottavanaan noin 4000 kohdetta, joista yli puolet ovat jakeluasemia.

Tukesin tavoitteellinen luvan käsittelyaika on 8 kuukautta. Tukes ei tälläkään hetkellä valvo jakeluasemia, jotka muodostavat lukumääräisesti suuren mutta standardoidun ja homogeenisen laitosjoukon (tekninen toteutustapa ja olosuhteet). Tukesilla ei ole tähän valmiita voimavaroja, vaan parhaiten jakeluasemat ovat paikallisesti valvottavissa, kun

tehtävä on kemikaaliturvallisuuslain nojalla alueen pelastustoimella ja ympäristönsuojelulain nojalla kunnan ympäristöviranomaisella. Tukesin resursseja ollaan nykyisessä taloudellisessa tilanteessa myös supistamassa. Käsitteemme mukaan nyt ei ole perusteltua esittää virastolle jakeluasemiin liittyviä uusia tehtäviä niiden luvanvaraisuutta lisäämällä.

3 Arvioitujen muutosten vaikutukset

Kyseinen muistion kohta on edelleen epätarkka, koska muutostarve koskee vain em. maanpäällisiä moottoribensiiniin ja korkeaseosetanolin säiliöitä.

Vaikutusarvioinnissa viittaus EU:n CLP-asetukseen on harhaanjohtava. Laitoksen teknistä turvallisuutta koskevien säädösten tarkoituksenaan ei ole CLP-asetuksen toimeenpano nyt kyseessä olevan säädöksen kautta, koska kyse on suoraan sovellettavasta yhteisön asetuksesta. Kaikkia CLP-asetuksen vaatimuksia noudatetaan nykyisinkin jakeluasematoiminnassa mitä tulee tuotteiden ja jakelupisteiden merkintöihin ja myytävien tuotteiden pakkaamiseen.

Muistion mukaan nykyiset jakeluasemat eivät "välttämättä täytä" kaikkia kemikaaliturvallisuuslain, painelaitelainsäädännön, turvallisuusvaatimusasetuksen tai CLP-asetuksen vaatimuksia. Jakeluasemat täyttävät kemikaaliturvallisuuslain ja CLP-asetuksen vaatimukset. Panielaitelainsäädäntö ei edes koske jakeluasemia.

Turvallisuusvaatimusasetuksen soveltamisen suhteen voimassa oleva KTM:n jakeluasemapäätös oli alun perin tarkoitettu tyhjentäväksi, joten turvallisuusvaatimusasetusta ei ole ollut tarkoitustakaan eikä tarpeellista soveltaa jakeluasemiin, joista on säädetty erikseen.

Toimiala on edellä mainitussa varsin perusteellisessa **lausunnossaan** (23.10.2023) TEM:lle esittänyt perustelut mm. sille, miksi esimerkiksi turvallisuusvaatimusasetuksen 77 §:n vaatimukset eivät sovellu jakeluasemille. Liitämme kyseisen muistion vielä uudelleen tähän lausuntoon, koska siinä on käyty läpi tärkeimmät yksityiskohdat, joiden osalta poikkeukset yleisestä turvallisuusvaatimussäätelystä ovat jakeluasemilla välttämättömiä. Jakeluasemia koskevan turvallisuusteknisen sääntelyn on jatkossakin oltava yksiselitteistä ja tarkkarajaista. Sijaa epäselvyyksille, tulkinnanvaraisuudelle taikka eroavaisuuksille ei saa olla myöskään paikallisten viranomaisten toiminnan vuoksi.

Täysin epäselväksi jää myös se, mitä arviomuistiossa tarkoitetaan sillä, että jakeluasemapäätöksen säännökset olisivat joltain osin mahdollisesti ristiriidassa kemikaaliturvallisuuslain säännösten kanssa. Ristiriitaisia lainsäädännön kohtia ei ole arviointimuistiossa yksiselitteisesti esitetty. Käsitteemme mukaan ristiriitaa ei ole eikä muutostarve siten ole suuri.

4 Asian tausta ja asetuksenantovaltuudet

Kohdassa todetaan, että voimassa on ylemmän tasoisia kansallisia säännöksiä ja EU-lainsäädäntöä, joiden osalta jakeluasemapäätöksen säännökset ovat ristiriidassa. Toiminnanharjoittajien tiedossa ei ole, mitä nämä ristiriitaisuudet ovat. Käsitteemme mukaan muistion väittäjä ei pidä paikkaansa niin kuin edellä olemme todenneet. Kaikki olennainen jakeluasemia koskeva EU-lainsäädäntö on pantu Suomessa kansallisesti täytäntöön.

5 Nykytila ja arvioitavat muutokset

Kohdassa on referoitu ensin **kemikaaliturvallisuuslain** vaikutuksia. Muistion teksti on toteavaa eikä sen osalta ole ongelmia, koska mainitut asiat ovat jakeluasemilla kunnossa. Mahdollinen turvaukseen varautuminen on erillinen asia, jonka osalta säädöstarve on arvioitava erikseen. Toimiala on esittänyt

asiasta huoltoasemia koskevat näkemyksensä jo aikaisemmin työryhmävaiheessa. Asiaa tulee lähestyä riskiperusteisesti jakeluasematoiminnan erityisluonne avoimena kauppapaikkana huomioon ottaen.

Jakeluasemapäätöstä koskeva referointi on tässä kohdassa jokseenkin epäselvä. Kohdassa olisi ollut hyvä todeta myös miten tässä puheena olevat asiat on toisaalta määrätty YSL:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa (314/2020) ja SFS 3352 –standardissa. Säiliöiden sijoittaminen tärkeälle pohjavesialueelle on säädetty useampaa reittiä ja koskee uudisrakentamista.

Kappaleessa käsitellään myös **turvallisuusvaatimusasetuksen ja jakeluasemapäätöksen poikkeavuuksia sekä painelaitelainsäädäntöä**. Soveltamisalarajaukset edellyttävät täsmentämistä, ettei tulkinnanvaraisuutta jää. Turvallisuusvaatimusasetuksen perustelumuiotissa on otettu huomioon jakeluasematoiminnan luonteen erilaisuus verrattuna tavallisiin kemikaaleja käsitteleviin tai varastoiiviin laitoksiin. Tämä rajaus on edelleen tarpeen ja sitä on tarvittaessa tarkennettava.

Jakeluasemapäätös on säiliöiden rakenteen osalta vanhentunut (maapäälliset säiliöt, maanalaisten säiliöiden kaksivaippaisuus), mutta käytännössä nämä vaatimukset täyttyvät YSL:n nojalla. Lainsäädäntö ja käytäntö on siten myös tältä osin ajan tasalla. Vain KTM:n jakeluasemapäätöksessä säädetty edellyttää ajantasaistamista kuten teknisen kehityksen tiellä olevien säännösten muuttamista, mutta tarve ei ole lopulta suuri.

Arviomuiston sivun 7 ensimmäisen kappaleen viimeinen virke on virheellinen. Pelastuslaitoksilla ei ole toimivaltuuksia "sallia" minkäänlaisia lainsäädäntöön perustumattomia poikkeuksia, vaan dieselpolttoaineiden varastointi maanpäällisissä säiliöissä perustuu lainsäädäntöön eikä pelastusviranomaisen myöntämiin poikkeuksiin.

Kaikki perustellut ja tarpeelliset, jakeluasemien erityispiirteisiin perustuvat poikkeukset turvallisuusvaatimusasetuksen yleisistä vaatimuksista on säädettävä VNA:ssa. Merkittävässä asioissa valtuuksia poikkeuksen myöntämiseen ei pidä antaa valvontaviranomaiselle, koska se vaikeuttaa vaatimusten ennakoitavuutta ja yleistä oikeusvarmuutta.

Arviomuiston s. 7 käsitellään turvallisuusvaatimusasetuksen ja jakeluasemapäätöksen poikkeavuuksia ja suhdetta painelaitelainsäädäntöön ja todetaan, ettei painelaitelain ja sen nojalla annettujen asetusten vaatimuksia "ole välttämättä huomioitu" jakeluasemilla. Toteamus perustuu käsittääksemme väärinymmärrykseen, kuten edellä on todettu.

Eurooppalainen ja suomalainen jakeluasemien tekninen jakelujärjestelmä (säiliöt, putkisto ja mittarit) perustuu imujärjestelmään. Lisäksi säiliöiden ilmaputkistot on varustettu yli-/alipaineventtiileillä, joissa on 30 mbar/-3 mbar avautumisasetukset. Jakelumittareiden letkuihin sovelletaan laiteasetusta.

KTM:n päätöksen 15 §:ssä esitetyllä nimellispainevaatimuksilla määritellään maahan asennettujen putkien riittävä vähimmäislujuusvaatimukset ja kesto maaperässä, eikä sitä siis ole asetettu järjestelmän paineen vuoksi.

EU-lainsäädäntöä koskeva arviomuiston sivun 10 väittäjä jakeluasemapäätöksen päällekkäisyydestä ja suhteesta EU-lainsäädäntöön on varsin epäselvä. Laitoksia koskevat turvallisuustekniset säännökset (Seveso-laitoksia ja eräitä lähinnä ilmansuojelun alaan kuuluvia säännöksiä lukuun ottamatta) ovat pääosin täysin kansallisia eikä EU-lainsäädäntöön perustuvia. Näin ollen on virheellistä todeta jakeluasemapäätös EU-oikeuden vastaiseksi.

Huomautamme lisäksi, ettei selvityksestä ilmene, että olisi tehty minkäänlaista eurooppalaista vertailua jakeluasemien olosuhdevaatimuksista. Suomessa jakeluasemien sääntely (kemikaaliturvallisuuslain ja ympäristönsuojelulain nojalla) on jo nykyisin eurooppalaisittain tarkasteltuna raskaimmasta päästä.

6 Arvioinnin johtopäätökset

Arvioinnin johtopäätökset on laadittu siitä näkökulmasta, että jakeluasemia koskevat tekniset turvallisuusvaatimukset siirrettäisiin turvallisuusvaatimusasetukseen. Tämä pykäläkohtainen tarkastelu ei sisällä sinänsä mitään merkittävästi uutta, vaan muutos olisi lähinnä säädöstekninen.

3 § (Määritelmät) Jakeluaseman määritelmää olisi ajanmukaistettava niin, että määritelmään ei enää sisällyttäisi mahdollisia huolto- ja pesuhalleja, vaan säädöksessä keskityttäisiin polttonesteiden varastointi- ja jakelujärjestelmään. Ajoneuvojen huolto ja pesu ovat nykyisin pitkälti eriytyneitä toimintoja siten, että toimintaa myös harjoittavat aivan muut toiminnanharjoittajat. Myös lausunnolla olevassa jakeluasemastandardin SFS 3352 uudistuksessa nämä toiminnot on eriytetty ja niille on laadittu oma standardiehdotus. Nykyisin liikennepalvelualalla toimii myös runsaasti pelkkiä pesutoimijoita. Tällöin olisi yhdenvertaisen kohtelun vastaista, jos jakeluasemalla oleva pesuhalli olisi vaatimusten osalta osa tai "tuotantolaitosta" tai verrattavissa sellaiseen, mutta pelkkä pesutoimija ei olisi sellainen.

Olennaista on, että turvallisuusvaatimusasetuksen 13 §:ään sisällyttäisiin säännös, jossa mainituin edellytyksin mahdollistettaisiin maanpäälliset bensiiniluokan tuotteiden varastosäiliöt jakeluasemilla. Säännös olisi ns. olennainen turvallisuusvaatimus, joka tältä osin linkittäisi turvallisuusvaatimusasetuksen jakeluasemastandardiin.

Turvallisuusvaatimusasetuksen 47 §:ään (Putkistot) ehdotetut muutokset on linjattava lausunnolla olevan standardiehdotuksen SFS 3352 kanssa, ettei ristiriitaisia vaatimuksia synny. Viittaamme tässä myös edellä esitettyyn kommenttiin.

Turvallisuusvaatimusasetuksen 52 §:ään (Vuotojen hallinta ulkona) esitettävän poikkeuksen muotoilu on toimialan ja jakeluasematoiminnan olosuhteiden vuoksi tärkeä.

74 § (Sammutus- ja jäähdytysvedet) Lisättävä poikkeussäännös 1-3 momentin vaatimuksista on tärkeä jakeluaseman olosuhteiden perusteella. Käsitksemme mukaan aiemmin esitetyt huomautukset sammutusvesiin liittyen on otettu huomioon.

77 § (Torjuntaan käytetyn veden talteenotto) Kyseistä pykälää ei ole käsitelty arviomuiston johtopäätöksissä, vaikka tämä olisi tarpeellista ja poikkeussäännös on välttämätön. Vaatimus ei sellaisenaan tai velvoittavana sovellu jakeluasemille niiden erityisolosuhteiden vuoksi. Tulipalot jakeluasemilla ovat yleensä rakennuspaloja eivätkä siten merkittävästi eroa tavanomaisista rakennuspaloista. Mahdollinen ajoneuvopalo jakeluaseman alueella sammutetaan vaahdolla, jolloin merkittäviä torjuntavesiä ei synny. Maanalaiset säiliöt eivät ole paloille alttiita ja maanpäällisten bensiini- ja etanolisäiliöiden paloluokitus on määritelty jakeluasemastandardissa SFS 3352.

Jakeluasemia koskevat erityissäännökset (turvallisuusvaatimusasetukseen ehdotettu uusi 7 a luku, 98 a – 98 g pykälät) eivät merkittävästi poikenne nykytilasta.

Valvonta-asetus

Asetuksen 5 §:n muutosehdotus: Tämän muiston alussa on jo otettu kantaa ennakkovalvonnan muodon määräytymiseen. Ilmoituksenvaraisuuden säilyttäminen olisi edelleen kannatettavaa kaikilta osin. Luvan- tai ilmoituksenvaraisuuden määräytyminen jakeluasemien osalta varastoitavien määrien perusteella lisäisi hallinnollista taakkaa standardinomaisen laitoksen luvituksessa.

Asetuksen 49 §:ään tehtävät lisäykset eivät liene nykytilan kannalta merkittäviä. Kuitenkin uusi vaatimus kiellosta sijoittaa palavia nesteitä ulko-ovien lähetyville saattaa haitata erityisesti haja-asutusalueiden (maaseudun) pienten asemien toimintaa, joilla myymälätila myyntipakkausten sijoittamiseen voi olla hyvin rajallinen. Käytännössä pienmoottoripolttoaineiden sijoitus paloturvallisiin kaappeihin merkinnee tällaisille asemille jonkinlaista investointitarvetta.

Voimaantulo

Ehdotettu säädöstämistapa noudattaa pitkälti nykyistä käytäntöä ja on yhdenmukainen ympäristönsuojeluvaatimusten kanssa.

Lopuksi

Toimialan näkemyksen mukaan tarpeelliset muutokset jakeluasemia koskeviin olennaisiin teknistä turvallisuutta koskeviin asetustason säädöksiin olisi tehtävä kiireellisesti, jotta vanhentunut lainsäädäntö ei muodostu toiminnan teknisen kehityksen esteeksi.

Toimiala pitää edelleen ensisijaisena ja perusteltuna vaihtoehtona erillisen jakeluasemia koskevan valtioneuvoston asetuksen säätämistä. Mikäli turvallisuusvaatimusasetuksen täydentäminen jakeluasemien osalta kuitenkin valitaan toteutustavaksi, on ensisijaisen tärkeää huolehtia siitä, että soveltamisalarajaukset määritellään uudistuksen yhteydessä täsmällisesti ja yksiselitteisesti niin, että jakeluasematoiminnan erityisolosuhteet otetaan huomioon.

Esitämme, että säädösmuutosten viimeisteleminen asetettaisiin pientyöryhmä, johon kutsuttaisiin asiantuntijoita myös jakeluyhtiöistä, joilla kuitenkin on paras asiantuntemus jakeluasemarakentamisesta ja -toiminnasta.

ÖLJY- JA KAASUTEKNIikka RY

Tina Sammi, Toiminnanjohtaja

NESTE MARKKINOINTI OY

Katri Taskinen, Vice President

Petteri Kämpjärvi, Head of Network Development and Operations

SUOMEN OSUUSKAUPPOJEN KESKUSKUNTA/ABC-KETJU

Harri Tuomaala, ABC-ketjujohtaja

Tiina Viksten, Johtaja, Liikenteen energiat

OY TEBOIL AB

Ilkka Sinkkonen, Teknisen osaston johtaja

ÖLJY- JA KAASUTEKNIikka RY

LAUSUNTO

28.1.2025

8 (8)

ST1 OY (ST1 JA SHELL –KETJUT)

Juha Vanninen, Myynti- ja Verkostojohtaja

LIITE: Lausuntomme työ- ja elinkeinoministeriölle 23.10.2023